

PERIÒDICH SATÍRICH,

HUMORÍSTICH, IL·LUSTRAE Y LITERARI

DONARÁ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

2 QUARTOS CADA NUMERO PER TOT ESPANYA

y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

Números atrassats 4 quartos.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA, RÀMBLA DEL MITJ, NÚM. 20
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya, **8 rals.**
Cuba y Puerto Rico, **16.**—Estranger, **18.**

CAPS DE BROT.

FRANCISCO PRADILLA.

De sa paleta divina
han brotat obras tant grans,
que avuy son nom es l' objecte
del aplauso universal.

Espanya ha d' está orgullosa
del ilustre aragonés,
que amenassa deixá enrera
als genis més eminents.

FOCHS ARTIFICIALS.

Si senyor, sí: jo soch fet d' aquesta manera. Quan me forjo un projecte, lo porto á cap ab tots los seus ets y uts. M' hi proposat celebrar la festa major á casa, y vull amenisarla ab tot l' aparato que requereix son interessant argument.

Lo programa es aquest:

Funció dramática al jardí, qu' estarà iluminat á *giorno*, ab uns fanalets de paper vert que 'l deixarán blau.

Elevació d' un globo aereostátich, que pèl seu poch volúm no podrà aixecar res. Jo tenia intenció de penjarhi un gat; pero després, considerant que algú potser l' arreplegaría, ho he deixat corre.

Gran castell familiar de fochs artificials, dispart sense pretensions per dos ó tres aficionats.

Y per últim un petit ball, ab sò d' un acordeon... y se acabó la funcion.

¿Vosté prefereix los fochs? Conformes; no hi ha res que dir. Mentres farem la comedia, passe jis pèl jardí y prengui la fresca... ó fassi lo que vulga, mentres no fassi res de mal.

¡Eh! ¿qué me 'n diu de la pessa? ¿No l' ha sentida? Me 'n alegro: no es que haja anat malament; pero com avuy es lo primer dia que representém, ja se sab, la emoció, la solemnitat del acte... y la falta d' ensaigs han perjudicat una mica l' éxit. Ab tot, hem tingut aplausos y...

¡Tú, noy! Fes lo favor de baixar d' aquest arbre. ¿Qué no veus que 'l malmets y així may més farà pomas? ¡Ah! No, qu' es lo presseguer: bè, vaja, qui diu pomas, diu préssechs: de tots modos baixa del arbre, si no vols que jo t' ajudi á baixar de mala manera...

Altrament sí; are aixecan la bomba... ¿veu?

¡Oh, y que s' alsa bastant bè! Y aixó que no ho havian ensajat gens ni mica... Tingui, ja s' ha perdut de vista; vaja, abur, que li fassin un nus á la qua.

Nada, nada; ara vè la sèva: 'ls grans fochs artificials. No 's figuri que sigui una cosa del altre món. Es un castell senzillet; pero bonich. Sobre tot hi ha una pessa final, que produhirá un gran surtidor de bombas del tamanyo de patatas de Málaga. Lo pirotécnic m' ha dit que representa 'l bombardeig del Callao; pero jo no me 'n fio gayre porque 'ls tals pirotécnichs á copia de fer *petardos*, acostuman á donarne algun de tant en tant.

En fi... ja ho veurá: no li vull explicar res més, perquè aquestas cosas, si se saben per endavant, ja no fan efecte.

¿Li sembla si ho veurá bè desde aquí? Miri, si vol assentis en aquest racò; no fos cas que algun cohet cremat li anès á sobre...

¡Voy! Ja 'm cridan; permétim; me 'n vaig á la torratxa á comensar á encendre petardos, porque aquesta gent sense jo no saben fer res... No 's distregui y sobre tot fixis ab lo gran bombardeig: ja veurá quin efectarro... ¡Voooooy! Dispensim, me n' hi vaig; després ja 'm dirá qué li ha semblat.

¡Ey! Tú, Fonso; no 't precipitis. Primer s' han de disparar uns quants trons: aixó será una especie de salva d' honor. Donéume 'ls mistos... tú, porta: no encenguis res que jo no t' ho digui... ¡Vá!

¡Sambomba! ¡quin estrépit! Si tot va tant bè com los petardos, crech que 'ns lluhirém. Ayre, enceném cohets... seguit, seguit: si 's va massa poch á poch, se pert tot l' efecte. Vamos, un ¡zis!... un altre ¡zas!... un altre ¡flist!... un altre ¡cataflast!...

¡Magnífich! Aixó ja va bè... Ara vinga una roda. ¿Hónt es lo martell? Tè, clávala aquí... ¡no tant baixa, que no la veurá ningú! Aixís: veyám; ¿per hont s' encèn aixó? No sè com dimontri no ho marcan bè: un' altre vegada dirè al polvorista que 'm dongui las rodas encesas.

¡Ten conte, home, ten conte! ¿qué no veus que 'm plantas lo misto al nas? ¿que 't creus que la mèva cara es una piula? Aquí, gamarús: ara, donali un cop porque rodi...

¡Bè! Si que l' hem feta bona: vet' aquí una roda que no roda... ¡Ay pirotécnic, lo dia que 't trobi!

Nada; entretant encenéu fochs de bengala.... ¿Qué? ¿qué no sabs que son? Aquellas candelas d' allí dalt... ¡Malviatje! ¿no las veus? Allí, home, allí... enfilat... ¿quí t' ho ha dit que son verdas? Tú fas com la guineu; dius que son verdas porque no las pots haver... Porta, porta: 's veu que d' encendre fochs se 'n ha de venir de mena...

¿Veus? Aguántal fins que s' acabi, mentres jo pego foch á un' altra roda... ¡Angela! Aquesta marxa bè: ¡vaya una pressa! Si 'ls tranvias correguessin tant...!

Bueno; ara dom los desmays. Encénne un... així, un altre... ¡Ay, murri! Mira qué has fet: l' has tirat sobre aquestas dugas senyoras... ¡Uy! ¡com xisclan! Veyám si 's desmayarán y tindrém desmays sobre desmays... Nada; per si ó per nó, tira un bon petardo porque 's despertin... ¿Veus? Ja s' han aixeribit; ja sabia jo que aixó dels desmays de las senyoras es tot camama...

Endavant, no 'ns parém per res: fochs y fora. Encèn més piulas, que aixó anima y es barato. Ara posémhi dugas rodas á la vegada; tè, coloca aquesta allí, mentres jo clavo l' altre aquí.

¿Ja está? Donchs ¡foch!... ¡corra, que 't retrasas!

¡Mala negada! Aquesta no roda... ¡calla, sí!... Bo, ara 's para la teva... ara torna á rodar... pero en cambi s' atura l' altra... En fi, que fassin lo que vulguin: ara mateix tant insubordinadas están las rodas com las personas... Ja tenen rahò que aquest món no pot anar ni ab rodas....

Corrent: crema 'ls cohets que quedan y porta 'l gran surtidor... ¡Veurás quin bombardeigs! Lo pirotécnic m' ha dit que lo menos durará un quart.

Vinga, lliguémmo bè; no fós cas que fessim una desgracia de familia. ¿Ja está? Donchs ánsia. ¡Dónam lo misto! Preparat á obrir un pam de boca.

¡Ara! ¡Zist!... ¡Ay, ay! ¡que tardan á sortir las bombas. Veyám si farán com las dels bomberos, que quan surten ja ningú las necessita...

¡Y qu' es aixís mateix! Mira, no surt res... ¡Ah! ¡ara! Una... dugas... dugas... dugas... ¿dugas? ¿ja no 'n surt cap més? Vaya un bombardeig d' estar per casa... ¿Y aixó es lo que havém guardat per gran final? Si ho sè, ho tiro al pou.

En fi... ja no hi ha res més: areplega la capsa dels mistos y baixém.

¿Qué me 'n diu d' aquest castell de fochs? ¿ha vist quin modo d' estafar aquestos polvoristas? Lo pitjor d' aquestas cosas es que quan un se 'n adona ja no hi ha remey.

¡Ah! ¿Es dir que se 'n va? ¿no vol esperar lo ball?... ¡Oh! Si tè tart es diferent... Aixís no hi ha res que dir... Suposo que 'm dispensará 'l mal éxit dels fochs, porque ja ha vist que no ha sigut culpa mèva...

¡Calli, escolti! ¿No passará per davant de casa 'l pirotécnic ara? ¿Sí? Pues fassim l' obsequi de dirli de part mèva que 'l bombardeig ha resultat un misto de Garibaldi y que 'l dia que 'l veji, li bombardejarè la cara á revessos....

A. MARCH.

RUIXIMS.

Diálech.

—¿Qué tal Geroni? ¿qué 't sembla *La vuelta al mundo*?

—Un espectáculo bonich. Magníficas decoracions, vistosos trajes, bonas *formas*... pero...

—Ja volía dir que no hi hagués un pero ó altre.

—Home si quan las bailarinas aixecan los brazos al aire, penso...

—¿Qué pensas?

—Que á sota l' aixella los hi sobra *burrisol* ó bè 'ls hi falta un tros de tela ó un cop de navaja.

¿Y encare hi ha qui s' entreté en buscar un idioma universal?

Sembla mentida, puig anys y anys fa qu' es conegut.

¿No saben quin es?

Pues es l' idioma *pantorrillesco*.

¿Volen una proba?

A *Novedats* va estrenarse *Orfeo all' inferno* y verdaderament l' execució era infernal, en proba de lo qual no va ser del tot bèn rebut y no obstant, gracias á las pantorrillas d' algunas de las executantas, hi hagué un final que, no sols fou aplaudit ab frenesí, sinó que 'l públich no pará fins lograr que 's repetís.

¿Y saben per qué?
Pues.... (com deya en Bartrina)..... pues....
por eso.

D' alló á una *quadrille de Can-can*, sols hi faltava un pas.

¡Oh! á las pantorrillas... ¡que poch las hi costa de ferse entendre!...

Si al teatro hi anés tot lo públich sense ulls
¿quántas obras se salvarían de las que avuy fan furor?

En tots los teatros hi hauría naufragis en gran.

TAUMALAPICH TEMIUQ.

Senmana escassa de novedats. La major part dels pobles vehins han celebrat la festa anyal y ab tal motiu molts barcelonins s' han escapat de la ciutat, per anar á donarse uns quants días d' expansió. Y potser per aquesta causa las empresas teatrals no s' han escarrassat gayre.

Probém, ab tot, de donar un vistasso de corre-guda.

∴ *Tivoli*. Després d' haver explotat ab fortuna *La vuelta al mundo*, s' ha agafat ab *La Mascota* que may passarà de moda y que sempre cridarà 'l públich aficionat á la música lleugera. Quan l' haurém vista, parlarem de la sarsuela *Los sobrinos del capitan Grant*.

∴ En Vico s' está portant com un héroe al *Teatro Ribas*. Suspesas las representacions per uns quants días á causa de la seva excursió á Sabadell, ha reanudat la campanya ab lo drama *De mala raza*, en lo qual s' eleva á gran altura, com ja hem tingut ocasió de fer constar varias vegadas.

∴ Per activitat lo *Circo ecuestre*. Los debuts se segueixen sense interrupció y 'l senyor Alegria hi tèn tant bona má, que no porta cap artista que fassi fiasco.

La senmana última tinguè lloch lo benefici del popular Mariani. Lo *Circo* estava plé y 'ls aplausos van amenisar la festa fins al acabament. Ho celebrém de tot cor, porque 'l beneficiat s' ho mereix de debó.

¡Oh caríssimo Mariani!
Apretate questa mani.

N. N. N.

CANTARS POPULARS

ARREGLATS (!) AL CASTELLÁ Y CATALÁ.

*A las rejas de la cárcel
no me vengas á llorar...
perque... ¡fas unas ganyotas
quan estás sentimental!*

*Si á tu ventana llega
una paloma...
dónali... sis pessetas
que 'm déu ta sogra.*

*Señor alcalde mayor
no prenda Vd. los rateros...
perque tenen molta feyna
vigilant los sumideros.*

*Niñitas que á bañaros
vais á la playa
molt cuydado ab certs peixos
que portan barba.*

*Si al amante que te adora
cruel, quisieres matar...
dígalí noya... que fumi
un cigarro del estanch.*

*No hay religión más santa
que la de Cristo...
Y 'ls carlins la defensen
pèls camps, á tiros.*

*Dos besos guardo en el alma
desde que te conoci...
Pero de tant que 'ls guardava
ay nena ¡se m' han florit!*

*De tu amor fugaz niña,
sólo conservo...
un recibo del metje
y... dos inglesos.*

*Para jardines, Valencia
para mujeres (?) Madrid
y per patillas grandiosas
no 's moguin de per aquí.*

*Papeles son papeles
cartas son cartas.
Paraulas de carlista
¡vaya uns brams d' ase!*

*Dicen que antes eran dulces
todas las aguas del mar...
¡Douchs aixís ja no pagavan
el impuesto de la sal.*

J. LAMBERT.

A la casa gran reyna molta activitat.

Se tracta de la fabricació de uns quants diputats provincials per la ciutat de Barcelona que sigan bèn obedients, bèn sumissos, bèn bons minyons.

Y tot va endavant. La pastarada ja está llesta: lo forn ja está encés, D. Francisco ja ho tèn tot á punt de solfa.

Aquest dia las brigadas de la limpieza diu que van firmar las propuestas de interventors.

Es lo que succeheix en totas las elecciones. Com més hi intervenen las brigadas de la *limpiesa*, més *brutas* surten.

Mentres lo Sr. Suarez de Figueroa s' ha ocupat censurant á la premsa barcelonina, no li hem dit res.

Perque considerém que 'l dret de censura 'l tèn tothom que vulgui usarlo.

Pero aquest mateix senyor acaba de cantar la palidonia, escribint una carta á cada periódich, en la qual s' acusa de haver obrat ab masa lleugeresa.

Y aquí si que no podém menos de agafar la palmeta y dirli:

—Sr. Suarez de Figueroa: avants de dir las cosas, es menester pensarlas, y un cop ditas se sostenen.

Perque are qualsevol dia pot sortir lo mateix senyor y dir:

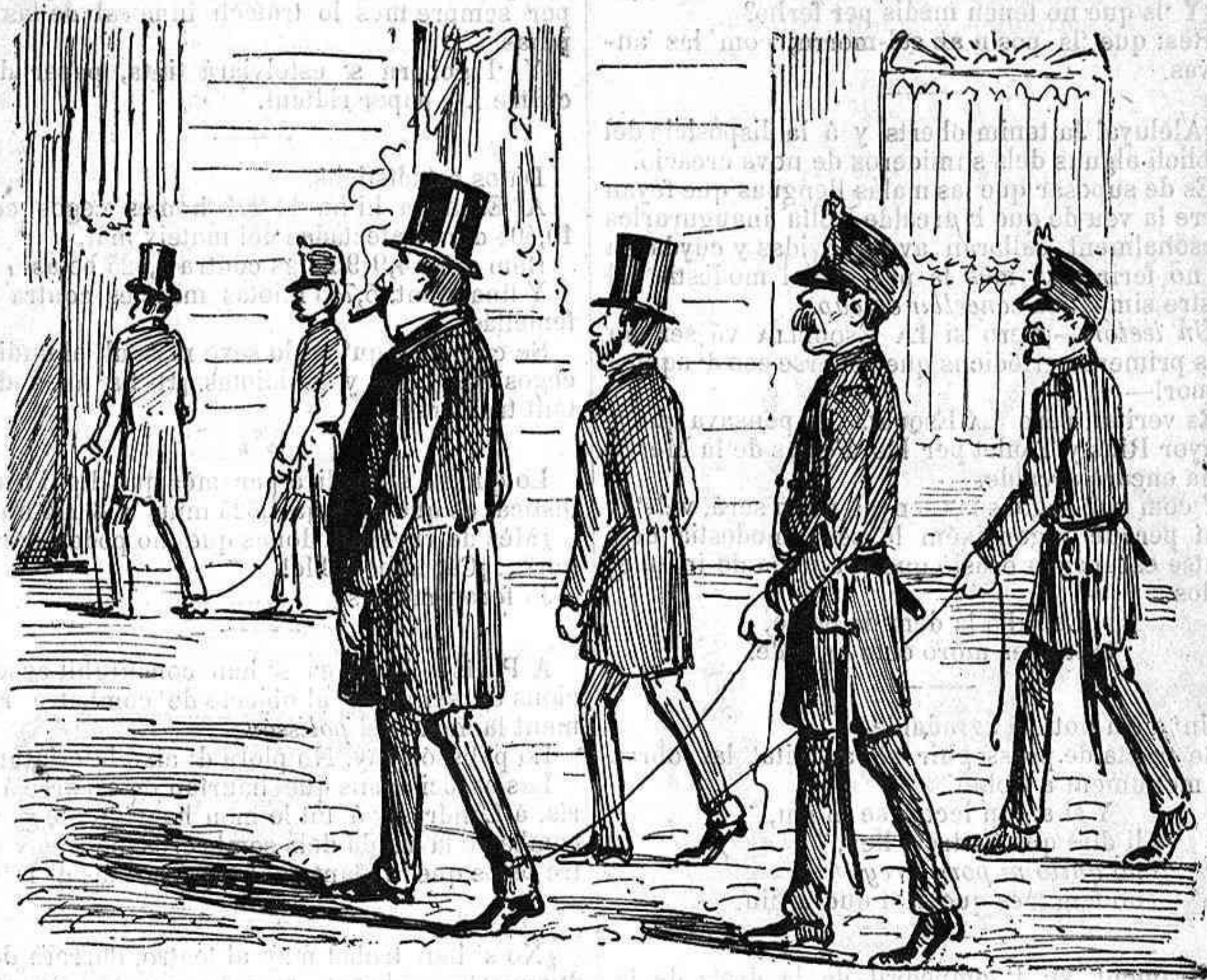
ACTUALITATS.

—¡Hola, Badò! ¿que fàs de pobre?

—Si, noy, si: 'm va molt millor que fent d' ebanista. Llavoras guanyava 6 ó 7 miserables pessetas de jornal y ara me'n faig 9, 10, 11... ¿qué sè jo, una borratxada!

UN CONSELL AL ALCALDE.

Si vol que 'ls concejals assisteixin á las sessions, no t'è altre remey que ferlos anar á buscar pèls municipals á domicili.

—Lo remittit que hi enviat á cada periódich, demanant perdó, cantant lo *mea culpa* y acusatme de lleuger, vaig escriure 'l en un moment de distracció, sent la veritat del fet, que are, ja no torno á pensar res enterament de lo que hi dit.

Y nosaltres foram los primers que sentiríam que un periodista com lo Sr. Suarez de Figueroa se dediqués á fer planxas en los diaris, sent aixís que 'l lloch més indicat per ferlas es lo *Circo Equestre*.

Un francès ha inventat unas básculas automáticas, que li fan la vida.

Exteriorment l' aparato es molt senzill: no 's veu més que una esfera de rellotje que indica 'l pes del cos que vol pesarse, y un foradet per tirar una moneda de cinch centims.

Vostés pujan á la báscula, y l' agulla de la esfera ni 's mou: es precis que tirin una moneda per l' indicat foradet. Unicament aixís funciona l' agulla de la esfera.

Després, quan baixan, la moneda passa al receptácul, y al vespre l' inventor de la báscula passa á recullirlas.

Se m' acut una cosa.

Si algun dia á D. Ignaci Fontrodona si li antoi-xés pesarse, tal vegada no 'n tindria prou ab una moneda de cinch céntims.

La báscula no 's mouria, á menos de que hi tirés una unsa de perruca.

¿No han sentir parlar aquests dias de que anava á alterar-se l' ordre públich.

Sí, per forsa.

No n' han corregudas pocas de noticias, per supuesto, falsas totas.

¡Que s' hi ha de fer! Cada cosa al seu temps. S' obra la cassa 'l dia quinze de agost y corren *guatlles* á bandadas.

¡Ojo, cazadores!

Lo bisbe Jaume ha reproduhit en lo butlletí oficial eclesiástich un document de la S. R. y U. Inquisició reprobant la cremació dels cadávers.

Jo ja ho veig, com que la Inquisició no pot are cremar als vius, tampoch vol que 's cremi als morts.

O tots ó cap.

Diu la Inquisició en son manifest que la práctica de cremar los cadávers es pagana.

Es veritat; pero la práctica d' enterrarlos, pèls capellans que assisteixen al enterro es *cobrana*.

Lo document de la Inquisició está fetxat en la *feria IV* del dia 19 de maig de 1886.

Ja ho dihen los castellans:

«Cada cual habla de la *feria*, segun le va en ella.»

Lo *Correo catalá*, que no está per la cremació, contesta als que alegan que 'ls enterraments son

causa perenne de infecció, diu que pot adoptarse 'l sistema de embalsamarlos.

¿Y 'ls que no tenen medis per ferho?

Res: que 'ls posin ab sal-morra, com las an-xovas.

¡Aleluya! Ja tenim oberts y á la disposició del públich alguns dels sumideros de nova creació.

Es de suposar que las malas llenguas que feyan corre la véu de que l' arcalde volia inaugurarlos personalment, callarán avergonyidas y cuydarán de no ferir may més la proverbial modestia del nostre simpátich *conceller en cap*.

Un lector:—¡Pero si LA ESQUELLA vá ser un dels primers periódichs que vá ferse eco d' aquest rumor!—

Es veritat; pero LA ESQUELLA 's pensava que 'l senyor Rius y Tauler per las Festas de la Mercé seria encara arcalde.

Y com que segons las senyas no 'n será, vels'hi aquí perque regoneixém la seva modestia deixantse escapar la ocasió que ara tenia de inaugurarlos...

La rahò la dem de balde,
tant si es moro com arcalde.

Un' altra noticia agradable.

Se tracta de prosseguir ab activitat las obras del monument á Colon.

Y si algun lector se 'n riu,
li diré que, á dreta lley,
no quito ni pongo rey:
no faig més que dí 'l que 's diu.

Altrament, sí; l' empedrat de la dreta de la Rambla vá molt poch á poch; pero en cambi 'l tros que ja está fet, comensa á espatllarse qu' es un gust.

Tractantse d' empedrats, es evident:
com més ab calma 's fan, més malament.

Lo *Correo Catalan* ha descubert que hi ha ratas que se li menjan los exemplars...

¡Pobres ratas! Ja las compadeixo.

Mes valdria que menjessin pansas enmatzinadas que no pas exemplars d' un periódich carlista.

Los pobres de professió han donat ja per abolidas las últimas disposicions de l' alcaldía y tornan á corre per aquestos mons de Déu com si tal cosa.

Señor alcalde mayor:
¿voldrá fernos lo favor
de tení un xich de rigor?

Ja hi torném á ser. De tant en tant se desenterra la mateixa ordre als estanquers privantlos de vendre cigarros triats, mediant un petit augment en lo préu dels mateixos.

Perque, no pot negarse, la nostra administració es celosa com cap més n' hi haja.

La proba, que 'ls estanquers quan van á fer saca, si volen cigarros bons han de donar propina als encarregats del magatzém.

D' altra manera, en lloch de tabaco se 'n portan fullas de patatera.

Contra aquest joch de propinas, no hi ha més que un remey.

Procuri l' administració que 'l tabaco siga tot bo, que no hi haja necessitat de triarlo, y acabarà per sempre més lo tráfeh immoral de las propinas.

Y 'l govern s' estolviará tinta, paper d' escriure... y paper ridícul.

Datos estadístichs.

A Espanya hi ha 11,204 homes cegos contra 10,404 donas afectadas del mateix mal.

Item més: 4,949 boigs contra 3,325 bojas.

Y finalment: 5,745 idiotas mascles contra 3,348 femellas.

Se comprén qu' en lo sexo masculí abundin los cegos, los boigs y 'ls idiotas. ¡Hi ha unas donas tant traidoras!

Lo que no s' explica per més que digui l' estadística, es que hi haja 4,625 muts y 8,004 mudas.

¿Més de vuyt mil donas que no poden enrahonar?... ¡Cá, impossible!

Ja foran mortas.

A París y Londres s' han constituhit associacions de senyoras al objecte de combatre rudament la moda del *polissón*.

Lo *polissón* ray. No plora d' aixó la criatura.

Las associacions que haurían de crearse á París, á Londres y á tot lo món haurían de ser per combatre la moda dels sombreros de tres y quatre pisos que 's plantan al cap las fillas d' Eva.

¿No s' han trobat may al teatro, darrera de un d' aquests sombreros monstruosos que 'ls privan la vista del escenari?

¡Oh! Es deliciós.

Compran una butaca, van á ocupar-la, y ja están llestos.

Aquell sombrero implacable plè de plomas, de flors, de llassos y de fruytas, interposat entre vostés y l' escena, no 'ls deixa veure res enterament.

Senyors empresaris: fassan com á las iglesias: las senyoras á la dreta y 'ls homes á l' esquerra.

Si volen dur sombrero que 's fastidihin ellas ab ellas.

Diu que á Madrit hi ha actualmen 25,000 habitacions per llogar.

Aixó sense contar la majoría dels homes polítics que governan ó esperan governar.

La majoría dels quals tenen l' últim pfs desocupat.

Definició de un cert arcalde de una certa ciutat que porta unas grans patillas:

«Una gran fatxada, pero darrera no hi ha casa.»

Prop de un cementiri de París hi ha una taberna qu' ostenta 'l següent rétol:

«Al consol dels desheredats.»

Tot lo que tenia Meyerbeer de gran compositor, tenia d' envejós, y Rossini de mal parlat.

Los dos grans mestres están pintats ab la següent frase de Rossini:

—«Sempre que Meyerbeer sent aplaudir á algú altre li venen ganas de cridar: ¡Lladres!»

CANTARELLAS.

No extranyis que are no passi
pèl tèu carrer, com avants,
perque estém en la Quaresma
y no convè fè 'ls gegants.

T. A.

Quan te parlo de casori
dius qu' es molt lo que 'ns separa:
¡ay ximpleta! ¿No recordas
que vius al davant de casa?

Pochs fets y grans promesas
sempre 'm fas nina
y jamay vols donarme
de amor la ditxa.
Ton amor, Tuyas,
es com néctar del Parque...
tot es espuma.

C. GALCERAN.

No sè perquè certas noyas
quan surten á passejar
los baixos de las faldillas
solen portarlos tant alts.

LL. MILLÀ.

Una senyora molt religiosa, deya:
—Ahir van venirme á demanar caritat per un
carmelita descals.
—¿Y vosté va fernhi? li preguntaren.
—Sí senyor: vaig enviarli unas botinas vellas
del mèu marit.

Escena de café:
En Batista, subjecte calvo com un formatje d'
Holanda, pero que tè alguns quartos, pren café
en companyia d' un artista que ostenta una gran
cabellera; pero que no tè un quarto.
—¿Fém una partida de dómimo? diu en Batista.
—Sí ¿y qué jugarém? ¿Que no sabs que no tinch
un clau?
—Un duro contra 'ls tèus cabells.
—¿Contra 'ls mèus cabells? ¿y qué 'n farás dels
mèus cabells?
—Si guanyo, me 'n faré fer una perruca.

Parlant de un matrimoni que si 'l marit te 'l
genit dolent, l' esposa 'l tè pitjor, diu un:
—Viuhén malíssimament.
—Aixís y tot, jo trobo que han fet molt bè en
casarse.
—¿Y aixó? ¿Per qué ho dius?
—Perque aixís no hi ha més que un matrimoni
desgraciat y d' altra manera n' hi hauria dos.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Ta-lo-na-ri.*
2. ID. 2.ª—*Cla-tell.*
3. ENDAVINALLA.—*Vano.*

4. ANAGRAMA.—*Maig-Magi.*
5. INTRÍNGULIS.—*Ollas-Llas-A S-S.*
6. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Cortina.*
7. ROMBO.— M

T A L
T A U L O
M A U R I C I
L L I M A
O C A
I

8. GEROGLÍFICH.—*Per cardedeuhins Cardedeu.*

SINGLOTS POÉTICHS, AB NINOTS

JOGUINA EN UN ACTE Y EN VERS
per SERAFÍ PITARRA

¡COSAS DEL ONCLE!
del mateix autor

Forman dos elegants toquets ilustrats per M. Moliné, é
impressos ab esmero sobre paper satinat.

Preu de cada un: DOS rals.

Se venen en la Llibreria Espanyola de Lopez, Rambla
del Mitj, 20, principals llibrerias, kioscos y corresponsals
de *La Campana* y *La Esquilla*.

XARADAS.

I.

Si 'm demostra que m' estima,
no la deixarè, no... ¡prima!
Si després paraula 'm dona,
fins m' hi casarè... ¡segona!
Si 's conserva tant pitera,
may l' aburrirè... ¡tercera!!!
Y si demá hi tinch conversa
la convidarè, formal,
pera aná á ballar Nadal
al prima-segona-terça.

PEPET DEL CARRIL.

II.

Als guisats que fa en *Hu-dos*,
lo cuyner de ca'n Cerós
hi sol posar tot bè tres
qu' es lo que m' agrada més.

AGUILETA

MUDANSA.

Lo que á casa 's vè á comprá
se paga 'l que tot ab a.

A LAS SENYORAS.

¡Ay! Si vostés sabian
lo que semblan avuy certs pentinats,
de fixo que anirian
ab los cabells completament tallats.

Com de dol va la Mercé
porta tot posat ab e.

L' home qu' es bo no es ruhi
ni total posat ab i.

Y quan per fora vaig jo
veig aucells al tot ab o.

BETAS Y FILS.

ACENTÍGRAFO.

Ahir nit van agafá
á una tot que total
un gran cop á n' en Juliá
que va ferli molt de mal.

COMPTE PAVIECA.

TRENCA-CAPS.

CAMINA ARE.

Combinar aquestas lletas de modo que 'n resulti 'l
nom de un conegut ball.

J. N. ESPRONCEDA ANDREUHENCH.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9.—Carrer de Barcelona.
- 4 5 6 1 2 7 8 6.— » » »
- 1 6 5 5 2 7 9.— » » »
- 6 3 6 5 8 6.— » » »
- 4 6 5 3 6.— » » »
- 6 9 2 9.— » » »

9 6 5.—Carrer de la Barceloneta.

4 8.— » de Barcelona.

BALLADOR DE LA CATALANA.

CONVERSA.

—¿Felip, coneixes á la Petra?

—Tè rahò si la conech. L' altre dia li vaig portar
una ..

—Una ¿qué?

—Ja ho havém dit tots-dos.

TARONJA DE CONVENT.

GEROGLÍFICH.

×
T
IV II
III
T
IV II
A

UN LLEPA-FILS.

BARCELONA:

Imp. de Lluís Tasso Serra, Arch del Teatro, 21 y 23.